

[Finansministeren.]

når forslagene er slået fuldt igennem, vil den totale virkning på beskæftigelsen og på betalingsbalancen næppe adskille sig ret meget fra regeringens oplæg. Beskæftigelsesvirkningen vil blive lidt gunstigere, og på kort sigt sker der en begrænset forringelse af betalingsbalancen.

Det vil sige, at nettovirkningen af det samlede sæt af foranstaltninger må skønnes at blive en forøgelse af beskæftigelsen med 20.000-25.000 personer allerede i 1978 og en bedring af betalingsbalancen med et par milliarder kroner i 1978 set i forhold til 1977.

I lyset af de nuværende høje arbejdsløshedstal er forbedringen af beskæftigelsen beskeden, og regeringen havde selvfølgelig gerne set, at langt flere kunne komme i arbejde. Det har ikke været muligt i den nuværende situation, fordi det på kort sigt er overordentlig vanskeligt både at forbedre betalingsbalancen og samtidig øge produktionen og beskæftigelsen. Men trods det vanskellige i en sådan balancegang er det faktisk lykkedes at tilrettelægge en økonomisk politik, der sikrer en øjeblikkelig forbedring af betalingsbalancen, uden at det koster flere arbejdsløse; tværtimod er der tale om en forbedring af beskæftigelsen, selv om forbedringen som sagt er begrænset.

Statsfinansielt vil det samlede sæt af foranstaltninger give en mærkbar forbedring. I den sidst offentliggjorte oversigt over statsfinansierne, der er dateret den 28. juli, altså før indarbejdelsen af det nu indgåede økonomiske forlig, var underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsposterne 9,5 mia kr. i 1977-78 og 12,2 mia kr. i 1978-79.

Foreløbige overslag tyder på, at de nu foreslåede foranstaltninger vil formindske underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet med ca. 1,5 mia kr. i 1977-78 og med godt 4 mia kr. i 1978-79.

De foreslåede afgiftsforhøjelser skønnes at øge statens indtægter med knap 2,5 mia kr. i indeværende finansår og med godt 5 mia kr. i 1978-79, efter at der er taget hensyn til de afledte virkninger af stramningen.

Over for de større indtægter står som nævnt udgifterne til gennemførelse af de beskæftigelses- og erhvervsfremmende foranstaltninger; for 1977-78 er der forudsat anvendt op imod 1 mia kr., for så vidt angår staten, og for 1978-79 ca. 2 mia kr. Desuden vil den økonomiske

politik, der nu gennemføres, formindske ledigheden med 20.000-25.000 i 1978, og det giver lavere udgifter til arbejdsløshedsdagpenge. Det vil sige, at der på udgiftssiden som helhed bliver tale om en stigning på ca. 1/2 mia kr. i 1977-78, mens stigningen for 1978-79 bliver på under 1 mia kr.

Også kronekursjusteringen har selvfølgelig indflydelse på statsfinansierne, og jeg vil derfor gerne gøre et par bemærkninger om den. Generelt må man sige, at ændringen af kronens kurs over for de øvrige slangevalutaer ikke ændrer meget ved de samlede virkninger af det indgåede forlig. Virkningen kan ved fuldt gennemslag anslås at medføre en bytteforholdsforringelse, der isoleret og umiddelbart svarer til en forøgelse af underskuddet på betalingsbalancen på ca. 1 mia kr. De højere importpriser vil øge det indenlandske prisniveau med ca. 1 1/2 pct., og den forbrugsbegrænsende virkning heraf vil trække i retning af en lavere import.

Kursændringen vil også føre til en forbedring af betalingsbalanceerhvervenes konkurrenceevne over for de lande, hvor kronens værdi er blevet devalueret, mens der på det svenske marked selvfølgelig bliver tale om en vis forringelse. Kronejusteringen kan derfor gradvis føre til større beskæftigelse og også gradvis føre til en vis bedring af betalingsbalancen, der opvejer forværringen af bytteforholdsudviklingen.

De statsfinansielle konsekvenser af kronejusteringen vil i finansåret 1977-78 blive begrænsede. I finansåret 1978-79 må man regne med, at reguleringspristallet i 1978 nu udløser 2 plus 2 dyrtidsportioner mod hidtil antaget 1 plus 2 portioner. Det betyder, at statens udgifter til sociale pensioner vil stige med 500 mill. kr., og hertil kommer merudgifter til dækning af højere priser på statslige varekøb. En yderligere portion efter januarreguleringspristallet får ingen konsekvenser for statens lønudgifter, men statens overførsel til ATP-fonden stiger med ca. 1,8 mia kr. Også statens indtægter påvirkes af kronejusteringen. Forbrugsvirkningen og de højere priser påvirker afgiftsprovenuene, og endvidere falder udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i det omfang, konkurrenceforbedringen slår igennem på produktion og beskæftigelse.

Sammenfattende må man altså antage, at kronejusteringen på kort sigt øger underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet med ca. 1/2 mia kr. Men nettoresultatet af forliget